

տական. (Կիպերտի քով բաւական անորոշ
 գծուած է „Dörfer von Chodutshur“
 ընդհանուր [տորագրով]: Նոյն քարտէսն աս-
 կէ սկսեալ ամբողջ վերին լեռնամասը դար-
 ձեալ ընդարձակ սպիտակ բիծ մը միայն կը
 ներկայացնէ: Խոտրջոյ մաս կրնանք ըսել՝ ան-
 կէ Երանաւող լեռնով բաժնուած Կ. « Խո-
 տուջուր-Տաղ անյատուկ անուամբ, յարա-
 կից Մոխրկոտ» որ նոյնպէս հայ-կաթ. է երեք
 գիւղերով. եւ գրեթէ անխառն է, դոյզն
 մահմետականացած թաղ մ'ունենալով.
 (Կիպերտ՝ „Machurgur“ անձիշէ, քիչ
 մ'աւելի մերձաւոր Բոխ՝ „Mogurgut“):
 Ասոնց դիմաց՝ Ճորոխի աջ ափին վրայ՝ նոյն-
 պէս անխառն հայ-կաթղ. է Կարմիր
 (Կիպերտ եւ Բոխ միշտ կը գրեն „Kar-
 menik“), այն գիւղն՝ որուն համար Բոխ
 լած էր թէ „Firengi“ (փրանկ) գիւղ
 մըն է, բայց բնականապէս Հայեր էին հոն
 միայն: Իրաւամբ կը գիտէ Բոխ թէ «Ասիոյ
 մէջ ազգերն յաճախ իրենց կրօնքին հա-
 մեմատ կը զանազանուին քան իրենց ազ-
 գութեան»: Ով որ Յունաց, Հայոց եւ
 Վրաց մէջ իրեն կրօնին հաւատարիմ մնա-
 ցած է, այսպէս ալ կը կոչուի միշտ. բայց
 ով որ մահմետական եղած է, Թուրքիոյ